

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίζουμε με την τρίτη με αριθμό 45/10-10-2022 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Α' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Λιάνας Κανέλλη προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Παραμένουν τα σοβαρά προβλήματα στην στελέχωση, τις κτιριακές υποδομές και την μεταφορά των μαθητών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση».

Κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σας άκουσα, κυρία Υπουργέ, να λέτε ότι δεν απαντάτε σε επίκαιρα θέματα γενικής επικαιρότητας εκτός της ερώτησης. Επομένως, μου υπαγορεύετε και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να μιλήσω.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι βέβαια.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα συμφωνήσουμε λοιπόν σε ένα πράγμα: Ο επικείμενος θλιβερός, άθλιος, άγριος, εξοντωτικός χειμώνας είναι μεν επικαιρότητα, αλλά όπως είπε και ο Πρωθυπουργός, πριν από λίγο εδώ στη Βουλή, επί ώρα πολλή, είναι κοινός για όλους μας. Είναι μια επικαιρότητα από την οποία δεν εξαιρείται κανένας. Έχει όμως τρομακτικότερες επιπτώσεις από αυτές που φαντάζεται, πλασάρει, πουλάει, αντιμετωπίζει, χρησιμοποιεί για λόγους δικούς του οποιοσδήποτε πρωθυπουργός σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης ή του κόσμου -μιλάω για την Ελλάδα όμως- για τα παιδιά για τα οποία θα μιλήσω εγώ.

Κι εγώ μιλάω για τα παιδιά που έχουν αναπηρίες και τα παιδιά που έχουν ειδικές μαθησιακές ανάγκες. Μιλάω για τα ειδικά σχολεία, για να με καταλαβαίνει κι ο κόσμος που με ακούει. Ήρθαν και σας βρήκανε οι γονείς των παιδιών που έχουν συγκεκριμένες ανάγκες, που είναι με αμαξίδια, που πρέπει να έχουν επιστημονική στήριξη πολλαπλή, που έχουν απίστευτες διαβαθμίσεις. Και τους είπατε, για παράδειγμα, -για να είμαι και τυπική, να είμαι και σωστή- στο τέλος Σεπτεμβρίου που σας βρήκαν ότι χίλια παιδιά από αυτά δεν πάνε φέτος στο σχολείο γιατί υπάρχουν προβλήματα με τις μεταφορές και η μεταφορά των μαθητών αυτών είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών.

Δεν μπορεί να μην συμφωνήσουμε επίκαιρα ή ανεπίκαιρα ότι η παιδεία είναι ευρύτερη έννοια της εκπαίδευσης και άρα έχει υποχρέωση μια κυβέρνηση, μια οποιαδήποτε κυβέρνηση, βεβαίως να είναι και φιλολαϊκή, βεβαίως να μην νοιάζεται για τα λεφτά, βεβαίως να μην βάζει το κέρδος πιο πολύ απάνω, να τα αφήσει αυτά όλα στην μπάντα. Είναι υποχρέωση μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης να εκπαιδεύσει το υπουργείο ότι ακόμα και αν η ιδεολογία σας είναι ότι μπορεί να είναι ιδιώτες αυτοί που μεταφέρουν τα παιδιά με αναπηρίες στα σχολεία, που είναι αρμοδιότητα τα κτήρια της νομαρχίας, που είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Μεταφορών η μεταφορά, είναι θέμα παιδείας ποιος θα τους υπαγορεύσει τους όρους, τον τρόπο και το είδος των λεωφορείων.

Δεν μπορεί να μην συμφωνήσουμε σε αυτό. Δεν μπορεί να υπάρχουν παιδιά που κινούνται με αμαξίδια ή έχουν κινητικά προβλήματα με ιδιώτη, ο οποίος όποτε θέλει ή άμα λήξει σύμβαση κάνουμε ενάμισι μήνα και δεν πάνε τα παιδιά στα σχολεία, κι έτσι εμφανίζονται λιγότερα παιδιά στα σχολεία, να τα πηγαίνουμε με τουριστικά λεωφορεία των πενήντα θέσεων και των εκατό. Σε κανέναν λογικό άνθρωπο, σε καμία παιδιά δεν χωράει αυτό.

Ένα κράτος όφειλε να έχει για τα ανάπηρα παιδιά του και τα παιδιά που πηγαίνουν στα ειδικά σχολεία ιδιόκτητα κρατικά λεωφορεία, μικρά, ειδικά, που να μπορούν να μεταφέρουν οποιοδήποτε παιδί ανά πάσα στιγμή από το σπίτι σε σχολείο. Και δεν μπορεί

να είναι αυτή υπόθεση κανενός ιδιώτη, καμίας σύμβασης. Κανένας δεν θα πάει να επενδύσει σε ένα λεωφορείο ειδικό, μικρό, που πρέπει να κινείται και που πρέπει να φτάσει κάτω, για παράδειγμα στο Μπραχάμι, για να μπει μέσα στο σχολείο να αφήσει τα παιδιά.

Γι' αυτά τα προβλήματα θέλω να μου δώσετε μια απάντηση. Τι να περιμένω, να αλλάξει ο Κανονισμός της Βουλής, να φέρω εδώ και τον Περιφερειάρχη, και τον Νομάρχη, και το Υπουργείο Παιδείας, και το Υπουργείο Μεταφορών, για να μου λύσει το πρόβλημα της μεταφοράς για παράδειγμα;

Ποιον να φωνάξω εδώ πέρα να μου πει γιατί σε σχολείο -λίγα είναι τα καινούργια σχολεία, κύριε Πρόεδρε, που έχουν φτιαχτεί με προδιαγραφές- ποιον να φωνάξω εδώ πέρα να έρθει να μου πει πώς έχετε παιδιά με αμαξίδια στην ΕΛΕΠΑΠ, στο τρίτον όροφο, χωρίς κοινόχρηστο χώρο, χωρίς έξοδο κινδύνου; Πού να φωνάξω να το πω σε περίπτωση που θα γίνει αύριο το πρωί ένα βραχυκύκλωμα ή ένας μικρός σεισμός; Από πού θα φύγουν αυτά τα παιδιά;

Δεν φωνάζω από θυμό και από οργή, φωνάζω από πόνο κι από αγανάκτηση. Δεν είναι η πρώτη φορά που την κάνουμε αυτήν την ερώτηση. Χρόνια ολόκληρα, δεκαετίες. Και μιλάμε για τα ανάπηρα παιδιά.

Θέλετε συγχαρητήρια γιατί προσλάβετε δασκάλους παραπανίσιους; Μπράβο σας. Θέλετε γιατί πολλαπλασιάσατε τις προσλήψεις; Μπράβο σας. Θέλετε να πω ότι είσατε σε αυτόν τον τομέα καλύτερα από τους προηγούμενους; Να σας το πω. Πραγματικά και προσωπικά σκοτίστηκα να σας το πω. Υποχρέωσή σας είναι. Δεν χρειάζεστε κανένα χειροκρότημα και κανένα μπράβο. Και να σας πω επίσης ότι πάλι λείπουν. Έχω να σας δώσω κατάλογο όποτε χρειαστεί πού υπάρχουν ελλείψεις, κι εδώ, κι εκεί και παραπέρα.

Λέτε για τον χειμώνα. Θα σας πω στη δευτερολογία μου τι σημαίνει χειμώνας όταν το σχολείο δεν είναι οργανωμένο, όταν σε σχολείο εκατό θέσεων για ανάπηρα παιδιά στριμώχνετε τριακόσια πενήντα. Δεν σας μιλάω για το παιδί που έχει μπαμπά πλούσιο, που έβγαλε και λεφτά από την πανδημία ή που έβγαλε και λεφτά από τις αλλαγές της τιμής του πετρελαίου. Αυτός έχει σαράντα βοηθούς, ογδόντα ειδικά αυτοκίνητα και έξι να κουβαλάνε πουλάνε το παιδί του και επτά να το μορφώνουνε και να το μετατρέπουν σε ένα παιδί δεκαπέντε φορές πιο λειτουργικό από τα άλλα που πηγαίνουν στις δημόσιες δομές.

Γι' αυτά τα προβλήματα θέλω να μου απαντήσετε και μην μου μιλήσετε με αρμοδιότητες, μην μου κατεβάσετε δώδεκα χαρτιά, μην μου πείτε τα επιτεύγματα της Κυβέρνησης. Να 'ρθείτε να μου πείτε πότε και πώς θα πείσετε και τον κύριο υπουργό Χ, τον κύριο περιφερειάρχη Ψ ότι χωρίς τις δικές σας προδιαγραφές του Υπουργείου, τις επιστημονικές, για τα ανάπηρα παιδιά δεν έχουν καν δικαίωμα να μεταφέρουν αυτά τα παιδιά, αλλά αυτά τα παιδιά πρέπει να μεταφερθούν και άρα πρέπει να βρουν τρόπο να τα μεταφέρουν. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα να τα στεγάσουν σε αυτά τα σχολεία κανένας τους, μα κανένας τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο να απαντήσετε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να πω στη συνάδελφό μου ότι καθόλου δεν παρεξηγώ το πάθος και την αγανάκτηση. Είναι ένα θέμα πάρα πολύ ευαίσθητο και δικαιούται βεβαίως να θέτει τα θέματα με τον τρόπο το γλαφυρό, που η κ. Κανέλλη μας έχει συνηθίσει -κι εμένα προσωπικά με ευχαριστεί, δεν με ενοχλεί καθόλου- και ειδικά ένα θέμα, όπως σας είπα, τόσο πολύ ευαίσθητο.

Λυπούμαι που εγώ θα υποχρεωθώ να απαντήσω πιο γραφειοκρατικά, πιο στεγνά. Θα σας πω όμως και κάτι άλλο, κυρία Κανέλλη, ποτέ δεν υποδεικνύω σε έναν συνάδελφο πώς θα τοποθετηθεί. Εγώ ξεκαθάρισα πώς απαντώ εγώ. Και δεν θα το έλεγα ποτέ σε εσάς. Έχουμε συνυπάρξει σε αυτή τη Βουλή πολλές φορές.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μα μόλις τώρα με σχολιάσατε! Μην υποκρίνεστε. Διεκδικείτε το υπουργικό δικαίωμα να σχολιάζετε και να υπαγορεύετε. Επειδή το κάνετε χαμηλόφωνα, δεν σημαίνει ότι είναι καλύτερο από το δικό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μην διακόπτετε.

Κυρία Υπουργέ, συνεχίστε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκίνησα να σας απαντώ με καλή πίστη και σας βεβαιώ και με ειλικρίνεια. Και θα σας επαναλάβω, παρότι με διακόψατε, ότι σας έχω απέραντο σεβασμό για να σας υποδείξω το πώς θα τοποθετηθείτε. Τον σεβασμό αυτόν, κυρία Κανέλλη, τον έχω και στους συναδέλφους μου Υπουργούς. Άρα λοιπόν δεν θα απαντήσω για λογαριασμό άλλων υπουργείων, παρά μόνον επιγραμματικά.

Δεν βλέπω ποια δυνατότητα έχω εγώ να φέρω εδώ περιφερειάρχη. Δυνατότητα που στερείται ένας Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, πώς την αποκτά αυτόματα ένας υφυπουργός; Επαναλαμβάνω, με κίνδυνο εγώ να χαρακτηριστώ ανάλγητη ή υποκρίτρια επειδή δεν ωρύομαι, θα σας απαντήσω στα θέματα που θέσατε.

Θα σας πω λοιπόν ότι καλώς μας δώσατε συγχαρητήρια για τις προσλήψεις, γιατί ήταν υποχρέωση αλλά υποχρέωση που δεν ασκήθηκε τα τελευταία δώδεκα χρόνια και σε ό,τι αφορά την ειδική αγωγή που σας απασχολεί -και δικαιολογημένα- δεν ασκήθηκε ποτέ, ποτέ όμως. Δεν διορίστηκαν εκπαιδευτικοί στα ειδικά σχολεία ποτέ στα εκπαιδευτικά χρονικά της ελληνικής χώρας.

Θα σας πω όμως τους αριθμούς, γιατί έχουν και αυτοί τη σημασία τους, και εσείς στη δευτερολογία σας χαρακτηρίστε με ξανά υποκρίτρια ή χαμηλόφωνη ή δεν ξέρω, ό,τι άλλο θέλετε πείτε με.

Λοιπόν, στην τριετία της διακυβέρνησης, είκοσι πέντε χιλιάδες μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών και μελών, ειδικού εκπαιδευτικού και ειδικού βοηθητικού προσωπικού. Οι αριθμοί έχουν τη σημασία τους. Κατά το τρέχον σχολικό έτος 2022-2023 έχουμε προχωρήσει στην πρόσληψη 38.934 αναπληρωτών εκπαιδευτικών και μελών ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού σε όλες τις δομές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Πέρυσι το 21 – 22 τριάντα μία χιλιάδες πεντακόσιες σαράντα οχτώ προσλήψεις, αύξηση περίπου 25%, δεν θα την έλεγα μικρή, όπως την λέτε εσείς στην ερώτησή σας και ειδικά όταν σας είπα ότι πολλοί από τους διορισμούς και πολλές από τις προσλήψεις έγιναν για πρώτη φορά.

Συγκεκριμένα και ειδικότερα για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση, μόνιμοι διορισμοί. Κατά τη διετία 21 - 22 έχουν διοριστεί τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι ογδόντα εννιά μόνιμοι εκπαιδευτικοί, δύο χιλιάδες τριακόσιοι έντεκα στην πρωτοβάθμια, δύο χιλιάδες εκατόν εβδομήντα οχτώ στη δευτεροβάθμια, χίλια τετρακόσια σαράντα μέλη ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού σε κενές οργανικές θέσεις. Σύνολο διορισμών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση πέντε χιλιάδες τετρακόσιοι είκοσι εννιά.

Επαναλαμβάνω, με κίνδυνο να κουράσω, η πρώτη στα χρονικά της εκπαιδευτικής διαδικασίας για την ειδική αγωγή.

Αναπληρωτές. Το τρέχον σχολικό έτος 22 - 23 έχουν προσληφθεί στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση δώδεκα χιλιάδες διακόσιοι εννιά εκπαιδευτικοί, εννέα χιλιάδες εξακόσιοι ογδόντα στην πρωτοβάθμια, δύο χιλιάδες διακόσιοι πενήντα εννιά στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς επίσης και έξι χιλιάδες εκατόν τριάντα ένα μέλη ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού. Σύνολο προσλήψεων αναπληρωτών στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση έως τώρα, δεκαοχτώ χιλιάδες τριακόσιοι σαράντα. Στην πρώτη φάση προσλήψεων που υλοποιήθηκε στις 26/8/2022.

Στη δεύτερη που υλοποιήθηκε στις 30/9/2022 υλοποιήθηκαν και ολοκληρώθηκαν, έχει καλυφθεί η συντριπτική πλειοψηφία των κενών και στις παράλληλες στηρίξεις και στις ΣΜΕΑΕ και στα τμήματα ένταξης. Υπάρχουν όμως εναπομείναντα κενά ή και θα προκύψουν κενά, γιατί θα γίνουν νέες γνωματεύσεις παράλληλων στηρίξεων, γιατί κάποιοι εκπαιδευτικοί ενδεχομένως για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή τους να μην μπορούν. Θα καλυφθούν αμέσως γιατί στο τέλος της επόμενης εβδομάδας ολοκληρώνεται η δεύτερη φάση της υποβολής αιτημάτων για παράλληλη στήριξη και ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό. Επεξεργάζονται ήδη οι υπηρεσίες τα αιτήματα αυτά και θα ανακοινώσουμε τις νέες προσλήψεις.

Αυτά στην πρωτολογία. Στη δευτερολογία και άλλες εξηγήσεις στα θέματα που θέσατε.

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο για την δευτερολογία σας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έχω πενήντα χρόνια στον δημόσιο λόγο και δεν ωρύομαι, δεν φωνάζω, παθιάζομαι.

Το θεωρώ προνόμιο του ανθρώπου να μπορεί ακόμα να παθιάζεται και να μην ρομποτοποιείτε, ακολουθώντας πιστά, τυφλά, ενίοτε και κόντρα στη συνείδησή του κασετούλες και κειμενάκια γραμμένα από αρμόδιες, άψυχες υπηρεσίες.

Η υποκρισία πολλές φορές αφορά στην πραγματικότητα. Δεν ήταν προσωπικός ο χαρακτηρισμός. Ακολουθείτε δύο τόνους, αλλά πιστέψτε με και λόγω δουλειάς, μπορώ να ακολουθήσω εκατόν είκοσι δύο. Αυτό δεν πρόκειται να παρηγορήσει -και κανένας αριθμός από αυτούς που μου είπατε- τους γονείς που έχουν παιδιά στο σχολείο στον Πειραιά και ενόψει του χειμώνα, του πολέμου στην Ουκρανία, όλων αυτών των πραγμάτων, δεν πληρώνονται τα χρήματα στο ηλεκτρικό και η ΔΕΔΔΗΕ απειλεί να κόψει το ηλεκτρικό.

Δεν είναι θέμα παιδείας. Τι έρχομαι εγώ και λέω εδώ μέσα σήμερα; Γιατί παθιάζομαι με αυτά τα πράγματα; Άχρηστα είναι λοιπόν. Υπάρχουν σχολεία που είναι σε κοντέινερ; Μπορείτε να μου πείτε ότι δεν υπάρχουν; Να με διαβεβαιώσετε; Να αρχίσω να σας λέω που είναι; Θα σας υποτιμήσω. Ντροπή. Το ξέρετε όμως ότι υπάρχουν σχολεία για παιδιά ανάπηρα μέσα σε κοντέινερ.

Υπάρχει κάποιος από τον ελληνικό λαό αυτή τη στιγμή, από τους ανθρώπους που είναι εδώ, από αυτούς που μας ακούν, τον οποιονδήποτε, μέσα ή έξω να αντιλαμβάνεται τι σημαίνει παιδί ανάπηρο σε κοντέινερ; Έχει κανένας την αίσθηση ότι υπάρχουν κοντέινερ πολυτελείας των 800 τετραγωνικών, των 400 τετραγωνικών που πληρούν όλες τις προδιαγραφές και τις προϋποθέσεις ώστε να είναι παιδιά μέσα σε κοντέινερ;

Δεν είναι θέμα παιδείας, όχι. Μπορεί να είναι θέμα πολεοδομίας. Δεν αντιλέγω. Καθόλου. Στην ερώτησή μου τι σας ζήτησα; Να μου πείτε πώς θα καλύψετε τα κενά. Θα σας πω και κενά που δεν μπορείτε να καλύψετε. Μπορείτε όμως να χαράξετε πολιτική εκπαιδευτική, αλλά αυτό συνεπάγεται βέβαια και πολιτική οικονομική και πολιτική μια σειρά από άλλα πράγματα και χρειάζεται πλήρη ανατροπή η υπάρχουσα μέχρι σήμερα για να μην καυχιέται κάποιος ότι επί δώδεκα χρόνια δεν είχε διοριστεί κανένας και τώρα διορίζονται μαζικά κάποιοι. Οι περισσότεροι από αυτούς δε, έχετε υπόψη σας, είναι αναπληρωτές. Οι περισσότερες πάγιες ανάγκες σε αυτά τα σχολεία καλύπτονται από αναπληρωτές. Και οι αναπληρωτές δεν μπορούν να αναπτύξουν οι σχέσεις με παιδιά που έχουν εξαιρετική ανάγκη την προσωπική, διαρκή και σταθερή σχέση με γνωστά πρόσωπα γύρω γύρω, εκτός κι αν κάποιος δεν το έχει μελετήσει σε βάθος αυτό το πράγμα.

Ας φύγουμε από τις μεταφορές, ας φύγουμε από τα κτίρια και τους κινδύνους, ας φύγουμε από όλα αυτά και πάμε στην ουσία. Ξέρετε γιατί πολλαπλασιάστηκαν φέτος τα παιδιά που ζητάνε εγγραφή σε αυτά τα σχολεία; Διότι μέχρι πρότινος τα πήγαιναν στις βιοτικές δομές και έτσι όπως εξελίσσεται η οικονομική κατάσταση για τον Έλληνα, τον πιο φτωχό, τον μεσαίο, τον μικρομεσαίο, τον αυτοαπασχολούμενο χίλια δυο, δεν έχουν πια τη δυνατότητα να τα πάνε στις ιδιωτικές δομές. Παρότι το σύνολο του σχεδίου θα ήταν -είμαι σίγουρη δηλαδή- αν κάποιος σας έδινε ένα πράσινο φως να τα κάνετε όλα μια ΜΚΟ αυτά. Το έχετε κάνει και αλλού με ΜΚΟ.

Γιατί σας το λέω; Γιατί σε σχολεία άθλια, επειδή βάφεται ένας τοίχος, μπαίνει ταμπέλα χορηγός τάδε. Κάπου έκαναν μια ξύλινη επένδυση κι έχει χορηγός τάδε. Μπαίνουν μέσα και απουσιάζουν παιδιά γιατί δεν μπορούν οι γονείς να τα πάνε εκεί με ιδιωτικό μέσο, γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος να τα πάνε και γιατί η βενζίνη έχει πάει εκεί που έχει πάει, αλλά βάλαμε την ταμπέλα του χορηγού, γιατί κάποιος εδέησε και έβαψε έναν τοίχο.

Είναι ντροπή να λέμε ότι χρειαζόμαστε χορηγό για να βαφτεί ένας τοίχος ή να μπει μια ξύλινη επένδυση κάπου. Αποκλείεται να μην συμφωνούμε, κυρία Μακρή σε αυτό. Αποκλείεται. Αποκλείεται ακόμα κι αν μας χώριζε άβυσσος πολιτική, που μας χωρίζει, αποκλείεται να μη συμφωνούμε σε αυτό, ότι είναι ντροπή στον 21ο αιώνα με τα λεφτά που υπάρχουν και τα δουλεύει ο κόσμος να μην μπορεί να εξασφαλίσει ένα σχολείο για το ανάπηρο παιδί του, όπου δεν θα χρειάζεται να ευγνωμονεί έναν χορηγό που μια μέρα του έκατσε και είπε θα πάω να βάψω έναν τοίχο για να μπει και το όνομά μου σε ταμπέλα. Αποκλείεται να μην συμφωνούμε σε αυτό.

Να σας πω κάτι; Οι γονείς που έχουν ανάπηρα παιδιά, δυο ή τρεις φορές την εβδομάδα πρέπει να πηγαίνουν σε άλλο χώρο για εργοθεραπεία, σε άλλο χώρο για λογοθεραπεία, γιατί δεν υπάρχει κεντρική αντίληψη σχηματισμού σχολικών συγκροτημάτων γι' αυτήν τη δουλειά με τη μεταφορά εξασφαλισμένη, όπου αυτές οι δραστηριότητες και οι ανάγκες οι πραγματικές, οι επιστημονικές να γίνονται μέσα.

Θέλετε να σας πω μια μέρα να βρείτε μια μάνα ή έναν πατέρα και πολλούς από αυτούς που επειδή λείπει νοσηλευτής σε σχολείο τέτοιο, πάει και κάνει τη μέτρηση του ζαχάρου του παιδιού της που είναι ανάπηρο από τα κάγκελα; Πάει και κάνει τη μέτρηση του ζαχάρου του παιδιού της γιατί δεν υπάρχει νοσηλευτής διορισμένος μέσα στο σχολείο. Τι να έρθω να πω; Δεν σάς βρήκα σάκο του μποξ αυτή τη στιγμή σε προσωπικό επίπεδο, ως Υπουργείο Παιδείας. Σας βρήκα τον κατεξοχήν αυτουργό που όφειλε να είναι και ηθικός αυτουργός, κάθε βελτίωσης που θα μπορούσε να γίνει, με το υπάρχον σύστημα, με τα ΕΣΠΑ ή οτιδήποτε. Δεν με νοιάζει από πού θα τα πάρετε. Αυτό που με νοιάζει είναι να γίνουν γρήγορα και άμεσα. Και χώρος υπάρχει και κτίρια υπάρχουν και κτίρια μπορούν να χτιστούν. Επιστήμονες υπάρχουν, έμπυχο δυναμικό υπάρχει. Θα μπορούσε να είναι οργανωμένα και αυτά τα παιδιά όντως να ζουν σαν άνθρωποι και κυρίως να

απελευθερωθούν για την κοινωνία οι δυνάμεις που λέγονται γονείς, που λέγονται συγγενείς που λέγονται κηδεμόνες που αυτά τα παιδιά τα μεγαλώνουν. Δεν τα ανέχονται, τα αγαπούν και τα βοηθούν.

Αυτό ζητάμε από το Υπουργείο Παιδείας, να διδάξει με τα ανάπηρα παιδιά την παιδεία που οφείλει να έχει ο ελληνικός λαός κι όχι στυγνά και σκέτα μόνο την εκπαίδευση, περί τη διαφορετικότητα όταν πρόκειται για αναπηρία ή όταν πρόκειται για οτιδήποτε άλλο.

Για να απαλυνθεί όχι ο πόνος των γονιών, αλλά να αξιοποιηθεί η ικανότητά τους να τα βγάζουν πέρα με ένα παιδί ανάπηρο και να τους μένει χρόνος να ζούνε, να αναπνέουν και να δουλεύουν χωρίς να κάνουν για τα παιδιά αυτό που όφειλε να κάνει ένα πολιτισμένο κράτος στον 21ο αιώνα, με τέτοιες τεχνολογικές δυνατότητες. Γιατί βλέπετε σε αυτά τα παιδιά δεν αρκεί η τηλεμάθηση ή το τάμπλετ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω στην συνάδελφό μου ότι ποτέ δεν την χαρακτήρισα ωρυόμενη. Δεν το έκρινα αυτό, δεν ξέρω πού το καταλάβατε και δεν το είπα. Και δεν θα το πω ούτε τώρα, παρότι εσείς με πολύ ευκολία με χαρακτηρίσατε υποκρίτρια. Είπατε ότι έχετε πενήντα χρόνια στον δημόσιο βίο και αυτό σας επιτρέπει να έχετε και πολλές διαβαθμίσεις στη φωνή σας.

Σύμφωνοι έχετε και μεγάλη εμπειρία όμως και μέσα στη Βουλή, η οποία σας επιβάλλει να ξέρετε ότι δεν μπορεί ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Παιδείας, είτε Υπουργός είτε Υφυπουργός να απαντήσει για λογαριασμό άλλων Υπουργείων.

Είναι κανόνας κοινοβουλευτικός. Μας αρέσει, δεν μας αρέσει, θα τον σεβαστούμε.

Μπορεί να ήταν άψυχα αυτά που είπα. Μπορεί οι αριθμοί -σας το είπα και στην αρχή- να μην δημιουργούν τη διάθεση σε αυτούς που ακούν εμένα να σας απαντώ να ταυτιστούν μαζί μου. Αυτοί οι άψυχοι αριθμοί, που μου τους έδωσαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες είναι το ακριβές, είναι οι αριθμοί που αποδεικνύουν την ευαισθησία του Υπουργείου. Γιατί οι αριθμοί αυτοί είναι οι εκπαιδευτικοί μας που διδάσκουν και βοηθούν τα παιδιά που έχουν ειδικές ανάγκες.

Σας λέω, λοιπόν, ότι η μεταφορά των μαθητών -και να επανέλθω και στην ερώτηση- υλοποιείται από τις περιφέρειες. Οι περιφέρειες ελέγχονται, επιβλέπονται, καθοδηγούνται -διαλέξετε όποιο ρήμα θέλετε- από το Υπουργείο Εσωτερικών. Αυτό είναι το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Αυτές είναι οι υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες καθορίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις με τις οποίες οι μαθητές πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης των δημοσίων σχολείων μεταφέρονται από τον τόπο διαμονής τους στο σχολείο όπου φοιτούν και αντίστροφα.

Οι ίδιες διατάξεις υπηρετούν και τα θέματα έγκαιρης έναρξης της μεταφοράς μαθητών, τις διαδικασίες σύναψης των δημοσίων συμβάσεων...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Για αυτές μιλάω.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ενδεχομένως, να μην σας αρέσουν αυτά που λέω. Οφείλω να απαντήσω στην ερώτησή σας, όπως τη θέσατε, εξηγώντας σε εκείνους που μας ακούν -γιατί εσείς ξέρετε- ότι δεν έχει αρμοδιότητα το Υπουργείο Παιδείας.

Σε ό,τι αφορά...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αλλάζτε τις προϋποθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ, μην διακόπτετε.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κοιτάξτε, κυρία Κανέλλη, να συζητήσουμε σοβαρά, γιατί είστε μια πολύ σοβαρή γυναίκα. Σας το αναγνωρίζουν και σας το έχουν πιστώσει όλοι.

Σε μια σοβαρή, λοιπόν, συνάδελφο θα πω ότι εγώ δεν μπορώ να αλλάξω τίποτε. Αν κάποιος άλλος στη θέση τη δική μου, με άλλη ιδεολογία, με άλλες προδιαγραφές, με άλλες προϋποθέσεις, με άλλες προτεραιότητες το αλλάξει, καλώς.

Με τα ισχύοντα, με τα οποία και συμφωνώ απολύτως, ενημερώνω δι' υμών εκείνους που ακούν ότι για τους μαθητές που φοιτούν σε Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης -ΣΜΕΑΕ θα το λέω εφεξής- ισχύουν τα εξής:

Η μεταφορά αυτών των μαθητών από τη διαμονή τους ή από τον τόπο στον οποίο συγκεντρώνονται στο σχολείο όπου φοιτούν και αντίστροφα πραγματοποιείται, για λόγους ευαισθησίας, χωρίς τους χιλιομετρικούς περιορισμούς που υπάρχουν για τα άλλα παιδιά και δικαιολογημένα. Μεταφέρονται με τα ιδιόκτητα μέσα των δήμων ή των περιφερειών. Εάν αυτό δεν είναι εφικτό...

Με ακούτε ή τα ξέρετε και δεν πρέπει να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίστε, κυρία Υπουργέ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: ...(Δεν ακούστηκε)

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μα με ρωτάτε για αυτά. Αν δεν σας ενδιαφέρει η απάντηση και θέλετε απλώς ένα βήμα να πείτε όσα πείτε, δεν πειράζει, δεν απαντώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Να μην ξανακάνω ερώτηση, αν δεν μπορείτε να αλλάξετε τίποτα.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ μπορώ να απαντήσω. Εσείς δεν θέλετε να καταλάβετε, αλλά δεν έχει σημασία. Ας πω αυτά που πρέπει να πω.

Εάν, λοιπόν, δεν υπάρχουν ιδιόκτητα μέσα και κρίνεται οικονομικά ασύμφορο από πλευράς κόστους, μεταφέρονται με δημόσια σύμβαση υπηρεσιών πάντοτε από τους δήμους και τις περιφέρειες.

Για όλα αυτά οι δήμοι και οι περιφέρειες χρηματοδοτούνται ετησίως από την ΚΑΠ. Εγγράφονται τα σχετικά κονδύλια στον κρατικό προϋπολογισμό. Για το έτος 2022 έχει προγραμματιστεί να κατανεμηθεί στις περιφέρειες της χώρας για την κάλυψη δαπάνης μεταφοράς μαθητών συνολικό ποσό ύψους 174 εκατομμυρίων ευρώ.

Η μόνη αρμοδιότητα του Υπουργείου μας είναι να στελεχώσει με οδηγούς και συνοδηγούς τα σχολικά λεωφορεία που μεταφέρουν τους μαθητές των ΣΜΕΑΕ. Οι Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης είναι είκοσι πέντε στην επικράτεια. Φέτος προσλήφθηκαν δεκαέξι υπάλληλοι ΙΔΟΧ κλάδων οδηγών και συνοδών, με διάρκεια σύμβασης έως δέκα μήνες, για την κάλυψη της μεταφοράς των μαθητών που φοιτούν σε αυτές τις ΣΜΕΑΕ.

Σε ό,τι αφορά τα σχολικά κτήρια, επίσης θα σας στεναχωρήσω. Είναι υποχρέωση και είναι και ευθύνη του Υπουργείου Μεταφορών και Υποδομών διά της εποπτευόμενης από αυτό το Υπουργείο ΚΤΥΠ.

Αυτά είναι τα ισχύοντα, κυρία Κανέλλη. Δεν αλλάζουν. Συμφωνώ με το πώς ισχύουν και εν πάση περιπτώσει, όποιος διαφωνεί, ας τα αλλάξει και βάσει αυτών θα κριθεί.

Όταν πρέπει να ιδρυθεί μια σχολική μονάδα, εξασφαλίζεται πρώτα από τους δήμους βεβαίωση για την ύπαρξη κατάλληλου χώρου στέγασης, δυνατότητα χρηματοδότησης μέσω του προϋπολογισμού του δήμου και με αυτές τις προϋποθέσεις έχουν ιδρυθεί όλες ΣΜΕΑΕ της επικράτειας. Αυτά λέει ο νόμος. Έτσι γίνεται.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Στο Περιστέρι πηγαίντε να δείτε πώς λειτουργεί ο νόμος.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σε ό,τι αφορά την ανέγερση νέων δημόσιων σχολικών μονάδων, η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου μας εκπονεί κτηματολογικά προγράμματα, για να βοηθήσει την ΚΤΥΠ και τους δήμους.

Δεν έχει εντοπιστεί στο αρχείο της υπηρεσίας μας αίτημα που να σχετίζεται με τις στεγαστικές ανάγκες των ΕΝΕΕΓΥΛ Περιστερίου, Αγίας Παρασκευής και Βόλου, όπως επίσης για τα Κέντρα Διάγνωσης Αξιολόγησης και Συμβουλευτικής και Υποστήριξης, τα ΚεΔΑΣΥ, της Δυτικής Αττικής, της Α' Αθήνας και της Καρδίτσας. Αντίθετα, σε τελική διαδικασία επεξεργασίας βρίσκεται το κτιριολογικό πρόγραμμα του ΕΝΕΕΓΥΛ Λάρισας. Έχουν χορηγηθεί εγκεκριμένα κτιριολογικά προγράμματα για το 1ο ΚεΔΑΣΥ Πειραιά, το 2ο ΚεΔΑΣΥ Πειραιά.

Με αυτά ολοκλήρωσα. Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.